

Sygn. akt VI GC 1129/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: St. Sekretarz Sądowy Ewa Kościelniak

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

S. Z.

przeciwko:

(...) Towarzystwo (...) w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...)

w W. na rzecz powoda S. Z. kwotę 1 222,62 zł (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia dwa złote sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 439 zł (czteryście trzydzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1129/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lutego 2016 roku (data prezentaty Sądu) powód S. Z. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 1 222,62 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że wskutek zdarzenia z dnia 7 maja 2015 r., za które odpowiedzialność ponosi pozwana, uległ uszkodzeniu samochód marki P. (...), nr rej. (...), stanowiący własność poszkodowanych B. B. (1) i A. B.. W dacie wypadku pojazd, którym kierował sprawca szkody, łączyła z pozwaną umowa ubezpieczenia OC. W związku z koniecznością przeprowadzania naprawy poszkodowani na czas likwidacji szkody wynajęli od powoda auto zastępcze F. (...) (klasa C). W związku ze zrealizowaną usługą powód wystawił fakturę VAT na łączną kwotę 9 520,20 zł brutto, przyjmując stawkę dobową za najem pojazdu zastępczego w wysokości 180,00 zł netto. W dniu 7 września 2015 r. wystawił korektę faktury VAT redukując liczbę dni wynajmu do 14. Powód wyjaśnił, że w dniu 19 czerwca 2015 r. poszkodowani przelali na jego rzecz wierzytelność przysługującą im od pozwanej z tytułu zwrotu kosztów wynajmu tegoż pojazdu, na podstawie umowy cesji wierzytelności. Powód wskazał także, że na zgłoszone roszczenie pozwana

wydała decyzję o wypłacie odszkodowania w wysokości 1 876,97 zł z uwagi na redukcję stawki dziennej za wynajem samochodu zastępczego do kwoty 134,00 zł brutto uznając za zasadny okres wynajmu w wysokości 14 dni.

W dniu 20 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 419/16/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana (...) S.A. w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia, do którego doszło w dniu 7 maja 2015 r. Pozwana wskazała, iż przedmiotem roszczeń objętych pozwem jest kwota stanowiąca równowartość odszkodowania za najem pojazdu zastępczego wykraczająca ponad kwotę przyznaną przez pozwaną z tego tytułu w postępowania likwidacyjnym, tj. 1 876,98 zł. Pozwana podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w toku postępowania likwidacyjnego, iż uzasadnioną stawką za dobę najmu pojazdu zastępczego należącego do klasy C była stawka 134,07 zł brutto (przy 14 dniowym okresie najmu). Pozwana podniosła, że przyjęta przez powoda stawka w wysokości 180,00 zł netto nie jest adekwatna do klasy pojazdu uszkodzonego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7 maja 2015 roku samochód osobowy marki P. (...) (kombivan klasa H), nr rej. (...), stanowiący własność poszkodowanych B. B. (1) i A. B. uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. W związku uszkodzeniem pojazdu poszkodowani na czas likwidacji szkody wynajęli od powoda auto zastępcze F. (...) (klasa C). W związku ze zrealizowaną usługą powód wystawił fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 9 520,20 zł brutto, przyjmując stawkę dobową za najem pojazdu zastępczego w wysokości 180,00 zł netto oraz okres najmu 43 dni. W dniu 7 września 2015 r. wystawił korektę do faktury VAT nr (...) redukując ją do kwoty 3 099,60 zł, przyjmując za zasadny 14 dniowy okres najmu przy stawce 180,00 zł netto. Pozwana na zgłoszone roszczenie wydała w dniu 29 lipca 2015 r. decyzję o wypłacie odszkodowania w wysokości 1 876,98 zł z uwagi na redukcję stawki dziennej za wynajem samochodu zastępczego do kwoty 134,00 zł brutto uznając za zasadny okres wynajmu w wysokości 14 dni. Poszkodowani nie byli płatnikami podatku VAT.

W dniu 19 czerwca 2015 roku, powód S. Z. w drodze umowy przelewu wierzytelności nabył od poszkodowanych B. i A. B. wierzytelność, tj. praw przysługujących w związku ze szkodą powstałą w dniu 7 maja 2015 r. z tytułu wynajmu na czas naprawy samochodu zastępczego F. (...) o nr rej. (...).

Dowód: akta szkodowe nr(...) umowa najmu (k.8-8v), oświadczenia najemcy (k.9), faktura VAT (k.9v), faktura korygująca (k.10), umowa cesji wierzytelności (k.10v), wezwanie do zapłaty (k.11), decyzja (k.12), potwierdzenie wypłaty odszkodowania (k.12v), cenniki (k.13-16,43-49,61-63).

Dobowa stawka za wynajęcie pojazdu zastępczego F. (...) należącego do klasy C tj. 180,00 zł netto przyjęta przez powoda mieściła się w zakresie stawek stosowanych przez inne podmioty zajmujące się profesjonalnym wynajmem samochodów na rynku lokalnym. Pojazd poszkodowanych, tj. P. (...) należał do klasy H (kombivan).

Dowód: cenniki (k.13-16,43-49,61-63), umowa najmu (k.8-8v), faktura VAT (k.9v), faktura korygująca (k.10).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Z tych względów oceniono wymienione dowody jako w pełni wiarygodną podstawę dla czynienia ustaleń faktycznych.

Sąd oddalił wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka B. B. (1) albowiem jej zeznania nie miały znaczenia w zakresie tezy dowodowej postawionej w sprzeciwie.

Sąd ponadto oddalił wniosek o dowód z opinii biegłego albowiem okoliczności na jakie miał być przeprowadzony dowód nie wymagają wiadomości specjalnych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez S. Z. przeciwko (...) S.A. w W. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną roszczenia powoda jest art. 509 k.c. zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego znajduje podstawę w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) oraz normach art. 415 k.c., 436 § 2 k.c. i art. 822 k.c. Przy czym przepis art. 19 przywołanej ustawy o ubezpieczeniach, analogicznie do treści art. 822§ 4 k.c. przyznaje poszkodowanemu roszczenie bezpośrednio od ubezpieczyciela odpowiadającego z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy.

Stosownie do treści art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, a naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą. Pozwana nie kwestionowała, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwaną odszkodowania. Spornym pomiędzy stronami natomiast okazała się uzasadniona stawka za dobę najmu pojazdu zastępczego.

Sąd po analizie materiału zgromadzonego w sprawie nie mógł się zgodzić z zarzutem pozwanej, co do kwestionowania wysokości stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie wynika, iż przyjęta przez powoda stawka za wynajęcie pojazdu zastępczego (należącego do klasy C) tj. 180,00 zł netto odpowiadała stawkom stosowanym na rynku lokalnym właściwym dla miejsca zamieszkania strony poszkodowanego. Potwierdzają to liczne cenniki wynajmu dołączone jako dowody w sprawie.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami pozwanej jakoby stawka w wysokości 180,00 zł netto wskazana przez powoda była zawyżona.

W ocenie Sądu zastosowana przez powódkę stawka czynszu najmu pojazdu zastępczego była bez wątpienia stawką rynkową i w żaden sposób nie odbiegała od pozostałych, a już na pewno nie była stawką najwyższą. Nadto nie bez znaczenia jest również fakt, że poszkodowani nie byli obarczeni żadną kaucją/depozytem za najem, ani też opłatą za przebieg. Jest to ważne z punktu widzenia oceny oferty.

Należy również wyjaśnić, iż przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałyby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte u danego przedsiębiorcy (którego przedmiotem działalności gospodarczej jest wynajem pojazdów) byłyby wyższe od przeciętnych. Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 kwietnia 2002 r. (sygn. akt. I CKN 1466/99) stwierdził, iż poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania podmiotów, które oferują swoje usługi w tymże zakresie najtaniej. Tym samym przyjęcie przez pozwaną tezy jakoby stawka 180,00 zł netto za najem pojazdu klasy C nie była w powyższej sprawie uzasadniona w żaden sposób nie mogła się ostać zważywszy na fakt, że zastosowana przez powoda stawka jak najbardziej mieściła się w granicach stawek stosowanych przez podmioty wynajmujące pojazdy zastępcze w tej klasie tj. klasie C na rynku lokalnym (woj. (...)).

W ocenie Sądu dla wykazania stawek wynajmu pojazdów zastępczych funkcjonujących na rynku wystarczający jest bowiem fakt istnienia takich ofert, a skoro takowe funkcjonują na rynku, to oznacza, że potencjalni nabywcy są skłonni uiszczać ceny w takiej wysokości za najem pojazdu.

Należy również wskazać, że pojazd poszkodowanych, tj. P. (...) należał do klasy H (kombi) a więc wyższej niż pojazd wynajmowany.

Zatem zarzut pozwanej w tym zakresie uznać należało za chybiony.

Zatem mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego przez poszkodowanych wyniósł 14 dni, przy stawce 180,00 zł netto za dobę najmu pojazdu zastępczego. Tym samym należne powodowi odszkodowanie z tyt. zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego wyniosło 3 099,60 zł brutto. Mając jednakże na uwadze, że pozwana zapłaciła powódce z tego tytułu kwotę 1 876,98 zł brutto pozostałe należne powódce odszkodowanie wynosi 1 222,62 zł brutto.

Kwota ta podlegała więc zasądzeniu na podstawie art. 822 § 1 k.c., 361 § 1 k.c. w zw. z art. 509 § 1 k.c. o czym Sąd orzekł w pkt 1 wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.p.c.

Powódka domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 62,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 360,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie(Dz.U. z 2015 roku, poz. 1800), co daje łączną kwotę 439,00 zł.

SSR Jolanta Brzęk